यजुषा दिवमेव साम्रा तस्मायस्यैका वियानूका स्याद्नवेवापीतर्योर्निर्मतं वि-वत्तेतममेव लोकमृचा जयत्यत्तरित्तं यजुषा द्विमेव साम्ना ॥ ५॥ तद्वा श्रमत्। सक्सं वाचः प्रजातं देऽइन्द्रस्तृतीये तृतीयं विषुर्यचश्च सामानि चेन्द्रो यजू७िष विद्युस्तस्मात्सद्स्यृक्सामाभ्यां कुर्वन्येन्द्र७ हि सदः ॥३॥ ऋयैतं विद्यु यज्ञम् । र्तेयं जुभिः पुर्-र्वेव बिभ्रति तस्मात्पुर्श्वरूणं नाम ॥५॥ वागेवर्ण्यश्च सामानि च । मन एव यज्ञु । पत्रेष सा यत्रेषं वागासीत्सर्वमेव तत्राक्रियत सर्वे प्राज्ञायताय यत्र मन ग्रामित्रेव तत्र किं चनाक्रियत न प्राज्ञायत नो हि मनमा ध्यायतः कश्चनाज्ञानाति ॥५॥ ते द्वा वाचमब्रुवन् । प्राची प्रेक्तींद् प्रज्ञपयेति सा को-वाच किं मे ततः स्यादिति यत्किं चावषर्कत७ स्वाक्।कारेण यज्ञे द्भयते तत्त उउति तस्माचात्कं चावषर्कृत७ स्वाकाकारेण यज्ञे द्भयते तदाचः सा प्राची प्रतितत्प्राज्ञपयदितीदं कुरुतेतीदं कुरुतेति ॥६॥ तस्मार कुर्वत्येवर्ण्या कृविधाने । प्रातर्नुवाकमन्वाक् मामिधनोर्न्वाक् ग्राव्याोऽभिष्टौत्येव७ क् संयुजावभव-ताम् ॥७॥ तस्माइ कुर्वन्येव सद्सि । यजुषौइम्बर्गमुक्र्यन्ति सदः संमिन्वन्ति धिच्यानुपिकर्त्येव७ कि मयुजावभवताम् ॥ ६॥ तद्वा १ एतत्सदः परिश्रयन्ति । ए-तस्मै मिथुनाय तिर्-इवेदं मिथुनं चर्याता । इति व्यृद्धं वा एर्तन्मिथुनं यद्न्यः प-श्यति तस्माध्यधापि जायापती मिथुनं चर्त्तौ पश्यति व्यव द्रवत ग्राग एव कु-वाते तस्माद्दारेण सदः प्रचमाणं ब्र्यान्मा प्रेचया इति यया क् मियुनं चर्यमा-णं पश्येदेवं तत्कामं द्वारेण देवकृत७ कि द्वारम् ॥१॥ व्वमेवैतद्वविधानं परिश्र-यस्ति । एतस्मै मिथुनाय तिर्-इवेदं मिथुनं चर्याताऽइति व्यृद्धं वाऽ एतन्मिथुनं घद्न्यः पश्यति तस्माख्यपि जाषापती मिथुनं चर्त्तौ पश्यति व्येव द्रवत ग्राग व कुर्वाते तस्माद्दारेण क्विधानं प्रेचमाणं ब्रूयान्मा प्रेचया रुति यथा क् मि-युनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्कामं द्वारेण देवकृत्छ कि द्वारम् ॥१०॥ तदाऽ एतद्व-